

Свободное чтение.

Нѣколико домашнїх употребытелей
любезнїи ти мой родители ма сокѣтъ-
ватъ, кынаги да внемѣкамъ въ мой ти дви-
женїи-та.

Подобаѣа, мі кѣзватъ, какъ да самъ внем-
ателенъ, на скачанїе-то и на сткачанїе-то.

Когдато ходя, мі говорятъ, подобаѣа да
внемѣкамъ, за дася не препна в' иѣро.

Подобаѣа, говорятъ, да не игралъ с' но-
жбы ти, с' вѣлки-ти, и с' ножицы ти.

Когдато игралъ, мі говорятъ: подобаѣа да
внемѣкамъ помного да не безчинствувамъ (слы-
мѣкамъ).

Понеже говорятъ, какъ: когдато игралъ без-
чинно, міга лѣсно даси удараж иѣкомъ стаѣа на
тѣло-то си, и да страдалъ иѣкомъ болка въ него.

Когдато игралъ безчинно, міжа даси извѣ-
да очи ти; и да стрѣшалъ рѣкл-та си, илъ
ногл-та си: илъ да искоѣа иѣкомъ стаѣа.

Когдато страдалъ такоѣо иѣро, то є юко
какъ ѣа терпѣ мнѣго и люты болѣсты: и пазѣ
воже! и міга да остана покрѣденъ въ иѣкомъ
стаѣа у тѣло-то си кынаги.

Коимко злополѣчїе є на челоѣка, когдато є,
саѣпъ, илъ хрѣлъ, илъ лишеникъ отъ иѣкой со-
стаѣвъ на тѣло-то си!